

חולין פרק ב השוחט דף ל

אם תחב את הסכין מתחת למטלית או מתחת לצמר מסובך האם פסול מדין חלדה או רק עור שהוא מגוף הבהמה. ר' פפא הסתפק באדם שלאחר שחיטת רוב הסימנים החליד ושחט את המיעוט שנשאר האם מדרבנן פסול היות ולכתחילה צריך לשחוט את כל הסימנים או לא.

דרך שחיטה הוא לחתוך את הסימנים על ידי הולכת הסכין והבאתו חזרה ואפילו סכין קטן כשר אם מוליך ומביא כמה פעמים, הדורס ודוחק בכוח את הסכין על צוואר הבהמה פסול שכתוב 'ושחט' והוא לשון הבאה כמו 'חץ שחוט לשונם' שהולך כחץ, רבא בדק חץ שהוא חד ושחט עוף תוך כדי שהוא עף ובדק על הנוצות שנהרג בהולכה ולא בחלדה.

השוחט בכמה מקומות לאורך צוואר הבהמה ובמקום אחד שחט רוב סימנים ר' יהודה אמר בשם רב ששחיטתו כשרה וכך נהג ר' יצחק, ובשם שמואל אמר שפסול משום שצריך שתהיה שחיטה מפורעת כלומר שבזמן השחיטה מתרחקים שתי הצדדים של בית השחיטה מהלחץ ואם עושה כמה חתכים אין מתרחב מקום השחיטה.

במשנה כתוב ששני אנשים ששחטו ואפילו אחד יותר למעלה בצוואר הבהמה והשני יותר למטה כשר, רב מסביר שהכוונה שני אנשים בשני סכינים בשני מקומות ולא חוששים שכל אחד יסמוך על חברו ולא ישחט רוב סימנים, שמואל מסביר שהכוונה בשני אנשים שאוחזים סכין אחד ושחטו באלכסון שסימן אחד נקרע יותר למעלה והשני למטה ולא חוששים שמא ידרסו בכוח ולא ישחטו בהולכה והבאה.

פסול חלדה הוא שחיטה בזמן שהסכין מכוסה כגון ששחט את הסימן הראשון כהלכתו מלמעלה כלפי מטה ולאחר מכן הוציא את הסכין ונעץ אותו מתחת לסימן השני ושחט מלמטה למעלה, לדעת ר' עקיבא טרפה ולדעת ר' ישבב מטמאה כנבלה, רב מוסיף שאפילו אם שחט כדרך שחיטה אלא שהחליד פסול כגון שהכניס את הסכין בין שני הסימנים ושחט את הסימן התחתון ולאחר מכן הוציא את הסכין ושחט את העליון כך ששחט את שניהם מלמעלה למטה. ר' יהודה אמר בשם רב שאם הכניס את הסכין מתחת לעור ושחט את שני הסימנים כדרכם כשר משום שאין פסול של שחיטה מפורעת ואין זה נחשב לחלדה, תלמידי רב אמרו שתחת העור אין ידוע אם כשר או פסול והסתפקו